

9. Kindratiuk, B. (2016), Bell-ringing on the pages of “History of Ukrainian Literature” by M. Hrushevskiy, *Ukrainska muzyka* [Ukrainian music], Lviv, vol. 3 (21), pp. 5–17. (in Ukrainian).
10. Kindratiuk, B. (2017), Medieval music in the pages of “History of Ukrainian Literature” by M. Hrushevskiy, *Ukrainska muzyka* [Ukrainian music], Lviv, vol. 1 (23), pp. 5–15. (in Ukrainian).
11. Rosovetskyi, S. (1993), “Prymitky” [Notes], *Istoria ukrainskoi literatury* [History of Ukrainian Literature: in 6 volumes, 9 books, Vol. 3], compilation by V. Yaremenko, notes by S. Rosovetskyi, Kyiv, Lybid, pp. 257–278. (in Ukrainian).
12. Yasinovskiy, Yu. (2001), Folk songs and musical art, *Istoria ukrainskoi kultury* [History of Ukrainian culture: In 5 volumes, Vol. 2, Ukrainian culture of XIII – first half of the XVII century], redaction by Isayevych Y., Yasinovskiy Y., Voytovych L., and others, Kyiv, Naukova dumka, pp. 322–333. (in Ukrainian).

УДК 78.071.2 (477.43)

Марія Кузів

#### ДІЯЛЬНІСТЬ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОЇ ФІЛІЇ МУЗИЧНОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА В ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОРІЧЧЯ

*У статті на основі архівних, документальних та історичних матеріалів висвітлено процес становлення та функціонування Кам'янець-Подільської філії Музичного товариства ім. М. Леонтовича в першій половині ХХ століття. Розглянуто діяльність видатних подільських музикантів, педагогів та громадських діячів у контексті культурологічних процесів. Охарактеризовано регіональну специфіку даної сторінки в історії розвитку подільського музичного мистецтва та культури регіону.*

**Ключові слова:** музика, музичне товариство, педагог, громадський діяч, хор.

Марія Кузів

#### ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАМЕНЕЦ-ПОДОЛЬСКОГО ФИЛИАЛА МУЗЫКАЛЬНОГО ОБЩЕСТВА ИМЕНИ НИКОЛАЯ ЛЕОНТОВИЧА В ПЕРВОЙ ПОЛОВИНЕ ХХ ВЕКА

*В статье на основе архивных, документальных и исторических материалов освещен процесс становления и функционирования Каменец-Подольского филиала Музыкального общества им. М. Леонтовича в первой половине ХХ века. Рассмотрена деятельность выдающихся подольских музыкантов, педагогов и общественных деятелей в контексте культурологических процессов. Охарактеризована региональная специфика данной страницы в истории развития подольского музыкального искусства и культуры региона.*

**Ключевые слова:** музыка, музыкальное общество, педагог, общественный деятель, хор.

Мария Кузив

#### ACTIVITY OF BRANCH OF KAMIANETS-PODILSKIY MUSICAL SOCIETY NAMED AFTER MYKOLA LEONTOVICH IN THE FIRST HALF OF XX CENTURY

*In the article on the basis of the documentary and historical materials archived, it is reflected the foundation and functioning of Kamianets-Podilskiy musical society named after M. Leontovich in the first half of XX century. The activity of prominent musicians, teachers and publicmen of Podillya is considered in the context of culturological processes of the first half of XX century. An author marks the regional specific of this page from the history culture of Podillya.*

*In 1921 the Allukrainian committee of memory of Mykola Leontovich was organized. In 1922 it was renamed into musical society named after M. Leontovich (MSL). Bandleaders, performers, artists, theatergoers and publicmen participated there. The members of society carried out active musical elucidative activity. At the beginning his work was conducted in two commissions – musical and museum, and afterwards in choral, publisher and others. The society had branches all over Ukraine.*

*The branch in Kamianets-Podilskiy began to function in August, 1922. It's first chairman was Tadey Ganitskiy. Unfortunately it's work was not very effective. And only in 1925, under the guidance of Arkhыp Teslenko, the situation became better. The best representatives of intelligention were united around him: musicians, teachers, research workers, musically gifted students of educational establishments, professional and amateur musical collectives of region. For a year the choir was organized under the conductor of Vasyl Gotsa and chamber string band (conductor Vasyl Besyadovskiy). The musical dramatic studio of T. Ganitskiy attained a considerable success and musical school was created on the base of it. In January, 1926 Yevhen Kondratskiy became a director of the branch.*

*The branch of Kamianets-Podilskiy had an expressly certain structure of work organization. It was divided into three departments: scientific-creative, administrative-finance and mass work. Each of them was divided into sections. Methodological, ethnographic, pedagogical, composer's, and library sections belonged to the first department; administration, finances, office work, legal part – to the second one; department of mass work – choral, orchestral, instrumental, musical-vocal sections and the press – to the third one.*

*In 1925 by a branch initiative a “Music Day” was approved and since then it annually was celebrated at the beginning of December. In that period of time a branch of Kamianets-Podilskiy of MSL was the most numerous one in Ukraine. 282 persons and 24 organizations were included in it.*

*Kamianets-Podilskiy branch members organized chief concerts, read lectures, conducted disputes, engaged in retraining of musical workers of neighbourhood in the special courses, carried out numerous trips with participation of performers and collectives in townships and villages of the Podillya province. The participants of society came forward as active propagandists of Ukrainian music and promoted to development and distribution of musical education in Podillya. In 1928 the society was reorganized in Allukrainian society of revolutionary musics (AUSRМ), which actually had been active till 1932.*

**Key words:** *music, musical society, teacher, social activist, choir.*

Проблема дослідження регіональної специфіки розвитку музичного мистецтва крізь призму екзистенції культурних товариств та її місце у системі культурно-етнічної спадщини українського народу належить до числа недостатньо розкритих і маловивчених. Можна відзначити низку закономірностей та унікальних етнічних ознак, притаманних кожному регіону – культурне життя, філософія, особливості мовлення, побуту, релігії, виникнення етносу в певних історичних і кліматичних умовах, котрі впливали на становлення й розвиток музичного мистецтва. Значну роль у даних процесах відігравали видатні особистості.

Частково торкалися деяких з порушених питань у власних працях науковці В. Кузик [7], В. Іванов [4], О. Бугаєва [1], Л. Семенко [12], В. Найда та ін. Проте поза увагою залишилася діяльність Кам'янець-подільської філії Музичного товариства ім. М. Леонтовича в першій половині ХХ століття.

Мета статті – розглянути і проаналізувати становлення та діяльність Кам'янець-подільської філії Музичного товариства ім. М. Леонтовича у контексті діяльності її членів, видатних діячів культурно-мистецького життя регіону.

Початок існування товариства датований 1921 роком, коли у Києві зорганізувався Всеукраїнський комітет пам'яті Миколи Леонтовича, який у 1922 році був перейменований у Музичне товариство імені М. Д. Леонтовича (далі – МТЛ) [7, с. 4]. До нього належали диригенти, виконавці, художники, театralи та громадські діячі. Члени товариства провадили активну музично-просвітницьку діяльність. Напочатку працювали дві комісії – музична та музейна, а згодом – і хорова, видавнича та інші. Товариство мало філії в усій Україні.

Кам'янець-Подільська філія почала функціонувати зі серпня 1922 року, оскільки М. Леонтович був тісно пов'язаний із землями Поділля. Її першим головою став Тадей Ганицький [12, с. 31]. На жаль, робота була не дуже ефективною. І лише з приходом до керівництва осередку в 1925 році Архипа Тесленка ситуація поліпшилася. Навколо нього об'єдналися кращі представники інтелігенції міста: музиканти, вчителі, науковці, музично обдароване студентство освітніх закладів, професійні й аматорські музичні колективи регіону. Протягом року було організовано хор під орудою Василя Гоца і камерний струнний ансамбль (керівник Василь Бесядовський). Значних успіхів досягла музично-драматична студія Т. Ганицького, на базі якої була створена музична школа. У січні 1926 року посаду голови філії обійняв Євген Кондрацький.

Кам'янець-Подільська філія мала чітко визначену структуру організації роботи. Ділилася вона на три відділи: науково-творчий, адміністративно-фінансовий і масової роботи. Кожний з них, своєю чергою, поділявся на секції. До першого відділу належали методологічна, етнографічна, педагогічна, композиторська та бібліотечна секції, до другого – адміністрація, фінанси, діловодство, юридична частина, до третього відділу масової роботи – хорова, оркестрова, інструментальна, музично-вокальна секції і преса [1, с. 96].

У 1925 році філія схвалила ініціативу проведення на державному рівні “Дня Музики” й відтоді цей день щороку врочисто святкували на початку грудня. Дослідниця О. Бугаєва у своїй монографії навела план заходів Кам'янець-Подільської філії до “Дня Музики” у 1926–1927 роках. Він, зокрема, передбачав:

“1. Влаштування урочистих зборів за участі громадських організацій міста, виступів з доповідями представників МТЛ – висвітлення ролі “Дня Музики” в справі будівництва музичної культури в Україні, ознайомлення присутніх з діяльністю філії за звітний період, досягненнями українських композиторів повоєнного періоду, професіональних та самодіяльних виконавських колективів Кам'янецької округи.

2. Проведення розгорнутої концертної програми для представників усіх верств населення – школярів, студентства, робітників, селян, службовців, виставок музичних інструментів, проведення тематичних бесід зі школярами про виховне значення музики і співу в Україні, про творчість М. Леонтовича.

3. Організацію виїзних концертів виконавських колективів і членів МТЛ по селах Кам'янецької округи, виступів селянських хорових колективів та інструментальних і фольклорних ансамблів, проведення музичних бесід з представниками робітничо-селянських мас, ознайомлення їх з творами українських композиторів минулого і сучасного.

4. Підготовку робклубів, сільбудів, міських концертних залів для проведення музичного свята, святкове вбрання приміщень портретами українських композиторів” [1, с. 98].

У той період Кам'янець-Подільська філія МТЛ була найчисленнішою в Україні. До неї належали 282 особи і 24 організації [12, с. 32]. Члени Кам'янець-Подільської філії організовували шефські концерти, читали лекції, проводили диспути, займалися перепідготовкою музичних робітників округи на спеціальних курсах, здійснювали численні подорожі за участю виконавців та колективів містечками і селами Подільської губернії. Учасники товариства виступали активними пропагандистами української музики та сприяли розвитку й поширенню музичної освіти на Поділлі. У 1928 році товариство було реорганізовано у Всеукраїнське товариство революційних музик (ВУТОРМ), яке проіснувало фактично до 1932 року.

Серед членів товариства активно займалися музично-педагогічною та просвітницькою роботою наступні учасники філії: Василь Павлович Бесядовський – диригент, музично-громадський діяч, співробітник архівного управління; Дмитро Васильович Білобрицький – учитель співів у школі; Лев Аполлінарійович Бялошицький – піаніст, співак, хорист міського хорового гуртка; Іван Павлович Вікул – диригент, музично-громадський діяч; Зденек Рудольфович Комінек – керівник оркестру, викладач; Євген Григорович Кондрацький – історик, учитель, громадський діяч; Петро Петрович Кравченко – музикант-тапер, учитель музпрофшколи; Олександр Павлович Познарів – диригент, учитель співів у трудшколі; Юхим Йосипович Сіцинський – педагог, історик, мистецтвознавець, засновник Кам'янець-

Подільського історико-археологічного музею; Ганицький Тадей Денисович – композитор, диригент, скрипаль, педагог, музичний критик.

Варто докладніше розглянути особистості деяких членів товариства, які зробили найбільший внесок у піднесення статусу музичної культури населення, пропагування і поширення відомостей про М. Леонтовича та ознайомлення з його творчою спадщиною, котра увійшла до скарбниці українського народу. Серед представників музичної еліти знаходимо Василя Павловича Бесядовського, який народився 1884 року в селі Клинове, нині Городоцького району Хмельницької області. Він працював на різних посадах: диригента хору, співробітника архівного управління, секретаря школи. Був заарештований 06. 08. 1937 року за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. Трійка УНКВС Кам'янець-Подільської області 05. 10. 1937 року засудила його на 10 років позбавлення волі у виправних трудових таборах. Реабілітований 29. 05. 1965 року [9].

Не менш трагічна доля спіткала Івана Павловича Вікула, який народився 27. 01. 1894 року в Кам'янці-Подільському в родині священика. У 1912 році закінчив Кам'янець-Подільську гімназію, а в 1917 році – Харківський університет. Працював завідувачем повітового відділу статистики народної освіти Подільської губернської земської управи (1918–1920); у статистичному бюро Кам'янця-Подільського, Вінниці, Києва (1920–1929); викладав демографію у 1-й Київській статистичній профшколі. Був членом правління Подільської губернської спілки земських службовців та секретарем редакції її друкованого органу “Народний працівник”. Іван Павлович брав активну участь у формуванні подільської “Просвіти”, співав в Українському національному хорі, співпрацював з М. В. Грінченком. Звинувачений за ст.ст. 54-6, 54-10 ККУ і 7. 05. 1931 р. засуджений до 7 років ув'язнення [12, с. 44].

Привертає увагу особа Дмитра Васильовича Білобржицького, що народився 23. 02. 1888 року в Новому Селі Проскурівського повіту Подільської губернії (нині Ярмолинецького району Хмельницької області) [5]. Навчався у Кам'янці-Подільському в парафіяльній школі та в духовній семінарії, яку закінчив у 1912 році. Працював у початковій школі Кам'янця-Подільського, духовній семінарії, дитячому містечку ім. Крупської, від 1930 року – в педагогічному технікумі, реорганізованому в училище. Викладав гру на скрипці, вів хор. 1970 р. за сімейними обставинами виїхав до Болгарії.

Дмитро Васильович є автором музичного спектаклю “Травень”, методичних рекомендацій з навчання гри на скрипці. Він виконав близько 100 обробок українських народних пісень, колядок, щедривок. Помер Д. Білобржицький у Софії в 1975 році.

Одним з найактивніших членів товариства можна назвати Зденека Рудольфовича Комінека, який народився 8. 06. 1882 року в місті Прага (тепер Республіка Чехія). Його батько працював керуючим металургійного заводу. Після закінчення 4-х класів гімназії З. Комінек вступив на навчання у Празьку консерваторію (клас скрипки). У 1900 році З. Комінек перевівся у щойно відкриту Чесько-Слов'янську академію музики і співу, яку блискуче закінчив у 1902 році [11]. 1911 року З. Комінек приїхав у Кам'янець-Подільський на посаду військового капелмейстера 47-го піхотного Українського полку, а в 1913 році директор приватної музичної школи професор Т. Ганицький запросив його викладати скрипку [4, с. 23].

Зденек Рудольфович працював концертмейстером перших скрипок Кам'янець-Подільського державного драматичного театру, викладав співи у трудовій школі № 6 м. Кам'янця-Подільського, став першим директором Кам'янець-Подільського музичного технікуму [3, арк. 27]. У 1935 році при кінотеатрі імені Войкова (тепер районний центр культури і мистецтв “Розмай”) створив камерний оркестр. У його репертуарі звучали і народна музика, і класика, і твори радянських композиторів [2, с. 7]. Відійшов у вічність Зденек Рудольфович 11. 11. 1950 року.

Детальнішої уваги заслуговує ще один представник товариства – Євген Григорович Кондрацький, який народився 9. 03. 1886 року в селі Маліївці Солобковецького повіту Подільської губернії, (нині Дунаєвського району Хмельницької області). Навчався у Подільській духовній семінарії, з якої у 1904 році відрахований за образу викладача. Був висланий до міста Кострома (Росія), де у 1906 році закінчив місцеву семінарію. У 1906–1910 роках навчався у Московському університеті. Від 1918 року – в Кам'янці-

Подільському: завідувач середніх шкіл відділу народної освіти, голова Подільського губернського товариства “Просвіта” (1919–1920), член Кам’янець-Подільського наукового товариства при Всеукраїнській Академії наук (ВУАН). Очолював Кам’янець-Подільську філію Музичного товариства ім. М. Леонтовича (від 1926 року). У 1929 році заарештований за звинуваченням у контрреволюційній діяльності. За деякими даними, загинув 15 січня 1938 року в Соловецьких концтаборах. Реабілітований 1989 року [8].

Найзапальнішим членом товариства, який надихав інших колег, був Юхим Йосипович Сіцінський. Він народився 15. 10. 1859 року в селі Мазники Летичівського повіту (сучасна Деражнянщина). Закінчив Кам’янецьке чотирикласне духовне училище і Подільську духовну семінарію. Упродовж 1881–1886 років навчався в Київській духовній академії, після закінчення якої три роки працював у Бахмутському духовному училищі. 1889 року Юхим Йосипович повернувся до Кам’янця-Подільського. До революції 1917 року він був одним із засновників Давньосховища (музею), редактором “Подільських єпархіальних відомостей”, “Православної Подолії”, “Подолії”, законовчителем середнього технічного училища і Маріїнської жіночої гімназії.

Юхим Йосипович доклав чимало зусиль до заснування Кам’янець-Подільського державного українського університету. Згодом працював у ньому помічником бібліотекаря, головою Бібліотечної ради, приват-доцентом кафедри церковної археології та історії мистецтва, завідувачем кабінету мистецтв, був членом Комітету охорони пам’яток старовини, мистецтва і природи, почесним членом Кам’янець-Подільського наукового товариства при Всеукраїнській академії наук. Помер Ю. Сіцінський 7. 12. 1937 року [13, с. 5].

Визначним представником товариства завжди залишався Ганицький Тадей Денисович, який народився 22. 07. 1844 року в с. Чемериси-Волоські на Поділлі. У 1857–1860 рр. навчався в Одеській, а з 1860–1863 рр. – у Кам’янець-Подільській чоловічій гімназії. 1872 року закінчив Віденську консерваторію, а 1876 – Берлінську академію музики. У 1903 р. Тадей Денисович заснував у Кам’янці-Подільському першу музичну школу (класи: підготовчий, фортепіано, скрипки, віолончелі, вокалу, хорової музики, теоретичний, драматичний), яка функціонує досі. У 1922 р. брав участь у створенні в місті філії Всеукраїнського музичного товариства ім. М. Леонтовича (з 1928 р. – ВУТОРМ), при якій організував музично-драматичну студію, симфонічний оркестр і струнний ансамбль.

Тадей Ганицький – автор симфонічних творів, скрипкових п’ес (вальси, мазурки та ін.), обробок для скрипки і фортепіано творів Л. Бетховена, Г. Генделя, Й. Гайдна, Я. Мендельсона та ін., пісень та романсів, обробок українських народних пісень. Він уклав низку навчально-методичних розробок для скрипалів, піаністів, написав кілька музично-теоретичних праць і критичних статей. Помер 12. 02. 1937 року [10, с. 6–7].

“На час припинення діяльності Товариства ім. М. Леонтовича, – зазначає дослідник Б. Сюта, – його члени встигли зробити так багато для розбудови музично-культурного життя, що навіть після численних “реорганізацій” ліквідувати ці здобутки не вдалося” [6, с. 367].

Таким чином, можна констатувати, що у першій половині ХХ ст. в Кам’янці-Подільському був створений і активно діяв міцний осередок Музичного товариства ім. М. Леонтовича, членами якого були потужні представники музичного мистецтва з фаховою європейською освітою. Більшість членів походили з подільської землі й щедро віддавали їй свій потенціал, провадячи ґрунтовну дослідницьку, концертну, просвітницьку та музично-педагогічну діяльність. Кожний з представників товариства, зокрема ті, які постраждали від репресій влади, заслугове на докладніше вивчення та оприлюднення відомостей про життя і творчість. Розглянуті в статті музиканти заклали серйозні підвалини культурно-мистецького життя регіону, які дотепер впливають на систему музичної освіти і концертної діяльності Поділля.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Бугасва О. В. Архівна спадщина музичного товариства імені Миколи Леонтовича. / О. Бугасва. – Національна академія наук України ; Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського ; [наук. ред. В. М. Даниленко]. – К. : НБУВ, 2011. – 388 с.

2. Будзей О. Від “Нового світу” до ...нових надій / Олег Будзей // Подолянин. – 2006. – 15 вересня. – С. 7.
3. Державний історичний архів Хмельницької області (ДАХМО) – Ф. р-5 Інспектура народної освіти виконкому Кам’янецької окружної ради. 1922–1930 рр. – Оп 1. – Спр. 702. Матеріали реорганізації Кам’янець-Подільської музичної школи. – 27 арк.
4. Іванов В. Ф. Тадеуш Ганицький / В. Ф. Іванов // Кам’янець на Поділлі. – Миколаїв–Вінниця : ВМГО “Розвиток”, 2007. – 123 с.
5. Кам’янецький календар на 4 лютого. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://kampod.at.ua/publ/znakhidki\\_vid\\_o\\_budzeja/kam\\_39\\_janeckij\\_kalendar/kam\\_janeckij\\_kalendar\\_na\\_4\\_ljutogo/48-1-0-895](http://kampod.at.ua/publ/znakhidki_vid_o_budzeja/kam_39_janeckij_kalendar/kam_janeckij_kalendar_na_4_ljutogo/48-1-0-895) (Назва з екрана).
6. Корній Л. П. Українська музична культура. Погляд крізь віки / Л. Корній, Б. Сюта. – К. : Музична Україна, 2014. – 592 с.
7. Кузик В. В. Комітет пам’яті М. Леонтовича як феномен доби Українського Відродження 20-х років ХХ століття / В. Кузик. // Музично-педагогічна діяльність М. Леонтовича в контексті відродження національної освіти та культури. – Кам’янець-Подільський, 1997. – С. 4–9.
8. Мацько В. П. Кондрацький Євген Григорович / В. П. Мацько // Енциклопедія сучасної України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://esu.com.ua/search\\_articles.php?id=4796](http://esu.com.ua/search_articles.php?id=4796) (Назва з екрана).
9. Національний банк репресованих. Відкриті списки. Бєсядовський Василь Павлович [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [https://ua.openlist.wiki/Бєсядовський\\_Василь\\_Павлович\\_\(1884\)](https://ua.openlist.wiki/Бєсядовський_Василь_Павлович_(1884)) (Назва з екрана).
10. Печенюк М. А. Музиканти Кам’яничини: Біографічно-репертуарний довідник / М. Печенюк. – Хмельницький : Поділля, 2003. – 446 с.
11. Приватний архів Анатолія Прияна (ПААП) – Збірка світлин з особистого архіву родини Комінек.
12. Семенко Л. І. Їх поєднала пісня Леонтовича / Л. Семенко. – Вінниця : ПП “Едельвейс і К”, 2007. – 272 с.
13. Старенький І. Юхим Сіцінський: хресна дорога подільського інтелігента / Ігор Старенький // Ключ. – 2014. – 23 травня. – С. 5.

#### REFERENCES

1. Buhaieva, O. V. (2011), *Arkhivna spadshchyna muzychnoho tovarystva imeni Mykoly Leontovycha* [Archival Heritage of Music Society named after Mykola Leontovich], The National Academy of Sciences of Ukraine, V. Vernadskiy National Library of Ukraine, science. ed. V. Danylenko, Kyiv, NBUV. (in Ukrainian).
2. Budzei, O. (2006), *Vid “Novoho svitu” do ...novykh nadii* [From the “New World” to ...new hope], *Podolianyn* [Podolyanyn], September 15, p. 7. (in Ukrainian).
3. *Derzhavnyi istorychnyi arkhiv Khmelnytskoi oblasti* [State Historical Archive of Khmelnytsky region], fund p-5 Inspector of Education executive committee of the Kamianets district council of 1922–1930 years, des. 1, case 702 Materials reorganization of Kamianets-Podilskiy music school, 27 p. (in Ukrainian).
4. Ivanov, V. F. (2007), *Tadeush Hanytskyi* [Tadeusz Hanytskyi], *Kamianets na Podilliu* [Kamianets on Podillya], Mykolaiv–Vinnytsia, VMHO “Rozvytok”. (in Ukrainian).
5. Kamianets calendar on February 4, available at: [http://kampod.at.ua/publ/znakhidki\\_vid\\_o\\_budzeja/kam\\_39\\_janeckij\\_kalendar/kam\\_janeckij\\_kalendar\\_na\\_4\\_ljutogo/48-1-0-895](http://kampod.at.ua/publ/znakhidki_vid_o_budzeja/kam_39_janeckij_kalendar/kam_janeckij_kalendar_na_4_ljutogo/48-1-0-895)
6. Korniy, L. and Siuta, B. (2014), *Ukrainska muzychna kultura. Pohliad kriz viky* [Ukrainian music culture. A look through the Ages], Kyiv, Musical Ukraine. (in Ukrainian).
7. Kuzyk, V. V. (1997), The Committee of M. Leontovich memory as a phenomenon of Ukrainian Renaissance era of 20’s years of the twentieth century, *Muzychno-pedahohichna diialnist M. Leontovycha v konteksti vidrodzhennia natsionalnoi osvity ta kultury* [Music and educational activities of M. Leontovich in the context of the revival of national education and culture], Kamianets-Podilskiy, pp. 4–9.

8. Matsko, V. P. Kondratskyi Eugen Grygorovych, Entsyklopediia suchasnoi Ukrainy [Encyclopedia of Modern Ukraine], available at: [http://esu.com.ua/search\\_articles.php?id=4796](http://esu.com.ua/search_articles.php?id=4796)
9. National Bank of repressed. Open lists. Besyadovskiy Vasyl Pavlovych, available at: [http://ua.openlist.wiki/Бєсядовський\\_Василь\\_Павлович\\_\(1884\)](http://ua.openlist.wiki/Бєсядовський_Василь_Павлович_(1884)).
10. Pecheniuk, M. A. (2003), Muzykanty Kamianechchynu: Biohrafichno-repertuarnyi dovidnyk [The musicians of Kamianets region: Biographical Directory-repertoire], Khmelnytskyi, Podillia. (in Ukrainian).
11. Private Archive of Anatoliy Priyan (PAAP), The collection of photographs from the personal archive of family Kominek. (in Ukrainian).
12. Semenko, L. I. (2007), *Yikh poiiednala pisnia Leontovycha* [Their combined song of Leontovich], Vinnytsia, Edelveis i K. (in Ukrainian).
13. Starenkyi, I. (2014), *Yukhym Sitsynskyi: khresna doroha podilskoho intelihenta* [Yukhym Sitsynsky: Way of the Cross of Podillya intelligence], *Kliuch* [Key], May 23, p. 5. (in Ukrainian).

УДК 78.087.6:78.071.1(477)

Христина Голубінка

**ЗБІРНИК ПІСЕНЬ “СТОРОНОНЬКО МОЯ” БОГДАНА-ЮРІЯ ЯНІВСЬКОГО:  
ОСОБЛИВОСТІ МУЗИЧНОЇ МОВИ**

*У статті висвітлено передумови написання оригінального вокального збірника пісень “Стороненько моя” українського композитора Богдана-Юрія Янівського на вірші Галини Охоцької. Здійснено музикознавчий аналіз вокальних творів композитора з приватного архіву митця. Розкрито засоби музичної виразності та особливості композиторського письма. Розглянуто пізнавально-виховний аспект пісень збірника та подано образно-емоційний зміст творів.*

**Ключові слова:** Б.-Ю. Янівський, Г. Охоцька, вокальна творчість, пісня, поезія.

Кристина Голубинка

**СБОРНИК ПЕСЕН “СТОРОНОНЬКО МОЯ” БОГДАНА-ЮРІЯ ЯНИВСЬКОГО:  
ОСОБЕННОСТИ МУЗЫКАЛЬНОГО ЯЗЫКА**

*В статье освещены предпосылки написания оригинального вокального сборника песен “Стороненько моя” украинского композитора Богдана-Юрия Янивского на стихи Галины Охоцькой. Осуществлено музыкальный анализ вокальных произведений композитора из частного архива. Раскрыто средства музыкальной выразительности и особенности композиторского письма. Рассмотрено познавательно-воспитательный аспект песен сборника и представлено образно-эмоциональное содержание произведений.*

**Ключевые слова:** Б.-Ю. Янивский, Г. Охоцька, вокальное творчество, песня, поэзия.

Christina Golubinka

**COLLECTION OF SONG “STORONONKO MOIA” BY BOHDAN-YURY YANIVSKY:  
FEATURES OF MUSICAL LANGUAGE**

*The article detected the preconditions of writing of original songs collection “Storononko moia” by Ukrainian composer Bohdan-Yury Yanivsky on the words of Galina Ohotska. The musicological analysis of the vocal works of the composer from the artist’s private archives has been done. The means of musical expression and features of composer writing are revealed. The*